

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ SAMOSTATNÉ ODDĚLENÍ KONTROLY A DOHLEDU

Pod sídlištěm 1800/9, Kobylisy, 182 11 Praha 8
IČO: 00025712, tel: 284 041 111, e-mail: cuzk@cuzk.gov.cz, ID DS: uuaaatg

Sp. zn. ČÚZK-006612/2026-21
Čj. ČÚZK-008694/2026

V Praze dne: 21. 1. 2026
Vypraveno dne: 21. 1. 2026

ROZHODNUTÍ

Účastník řízení:

Ing. XY, nar. xxxx, bytem xxxx, pro účely řízení o přestupku v postavení podnikající fyzické osoby – živnostník se sídlem na adrese xxxx, IČO xxxx (dále jen „obviněný“).

Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „úřad“) jako orgán věcně a místně příslušný podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 359/1992 Sb.“), k řízení a rozhodnutí o odvolání obviněného ze dne 16. 12. 2025 proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze čj. ZKI PR-P-5/1700/2025-10 ze dne 4. 12. 2025, vydanému ve věci přestupku na úseku zeměměřictví vymezeného v § 17b odst. 2 písm. a) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zeměměřictví“) v odvolacím řízení, vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) ve spojení s částí druhou, hlavou VIII správního řádu **r o z h o d í** podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu

t a k t o :

Odvolání obviněného proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze čj. ZKI PR-P-5/1700/2025-10 ze dne 4. 12. 2025 se vyhovuje a odvoláním napadené rozhodnutí se mění následovně:

- I. Výrok II. napadeného rozhodnutí se ruší.
- II. Výrok III. napadeného rozhodnutí se mění na následující znění:

„Obviněnému se podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví za spáchání shora uvedeného přestupku ukládá správní trest pokuty ve výši 16 000 Kč (slovy: šestnáctitisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro hlavní město Prahu, se sídlem Washingtonova 7, 11354 Praha 1.

Bankovní spojení: Česká národní banka, číslo účtu: 3754-67724011/0710

Variabilní symbol: rodné číslo obviněného

Konstantní symbol 1148 pro úhradu převodem, 1149 pro úhradu poštovní poukázkou.“

III. Výroky I. a IV. napadeného rozhodnutí se ponechávají beze změny.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze (dále jen „inspektorát“) vydal dne 4. 12. 2025 rozhodnutí čj. ZKI PR-P-5/1700/2025-10 (dále jen „nové rozhodnutí inspektorátu“), v němž **výrokem I.** uznal obviněného vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měl dopustit tím, že nedodržel své zákonné povinnosti vyplývající z § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví. Protiprávního jednání se dopustil tím, že dne 15. 12. 2023 pod číslem ověření aaa/2023 ověřil geometrický plán č. aaa-aaa/2023 pro změnu hranic pozemků a s ním související záznam podrobného měření změn č. aaa v katastrálním území Aaaa (dále souhrnně „GP1“), a to přestože GP1 obsahuje vady a nedostatky popsané v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu. **Výrokem II.** rozhodnutí inspektorátu byl dále obviněný uznán vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měl dopustit tím, že nedodržel své zákonné povinnosti vyplývající z § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví. Protiprávního jednání se dopustil tím, že dne 11. 4. 2024 pod číslem ověření bbb/2024, ověřil geometrický plán č. bbb-bbb/2024 pro vyznačení budov a s ním související záznam podrobného měření změn č. bbb v katastrálním území Bbbb (dále jen souhrnně „GP2“), a to přestože GP2 obsahuje vady a nedostatky popsané v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu. **Výrokem III.** rozhodnutí inspektorátu byl obviněnému uložen úhrnný správní trest pokuty ve výši 20 000 Kč. **Výrokem IV.** (v rozhodnutí inspektorátu omylem označeném opět III. – pozn. úřadu) byla obviněnému v souladu s § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 2 500 Kč.

I. Průběh řízení před správním orgánem prvního stupně

[2] Inspektorát rozhodoval v dané věci již podruhé. Jeho první rozhodnutí ve věci čj. ZKI PR-P-5/1700/2025-4 ze dne 1. 10. 2025 (dále jen „první rozhodnutí inspektorátu“) úřad v odvolacím řízení shledal nezákonným, a proto jej rozhodnutím čj. ČÚZK-065943/2025 ze dne 19. 11. 2025 (dále jen „zrušující rozhodnutí“) zrušil a věc vrátil inspektorátu k novému projednání. Úřad také ve svém rozhodnutí zavázal inspektorát k:

1. Přehodnocení vad nalezených v [GP1] a [GP2], přičemž inspektorát měl zohlednit názory úřadu uvedené v odst. [33] až [38] zrušujícího rozhodnutí. Úřad se tak zcela neztotožnil s věcným posouzením případu a vedl inspektorát ke změně náhledu na vytýkané vady.
2. Nápravě vad prvního rozhodnutí inspektorátu, zejména vad ve výroku rozhodnutí, které samy o sobě činily první rozhodnutí inspektorátu nezákonným. Uvedené nedostatky byly popsány v odst. [29], [30], [39], [48], [49] a [50] zrušujícího rozhodnutí.
3. Podrobnějšímu rozvedení naplnění materiálního znaku přestupku, jakož i přehodnocení přitěžujících a polehčujících okolností. Svoje právní názory úřad vyjádřil v odst. [41], [46] a [47] zrušujícího rozhodnutí.
4. Opravám písařských chyb v prvním rozhodnutí inspektorátu.

[3] Inspektorát v rámci své pravomoci, která je mu svěřena § 4 písm. b) zákona č. 359/1992 Sb. a § 16d zákona o zeměměřictví, vykonal dohled nad ověřováním výsledků

zeměměřických činností, které jsou využívány pro katastr nemovitostí a státní mapové dílo. Dohled byl proveden podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“). Kontrolovanou osobou byl obviněný a výsledek dohledu byl zaznamenán v protokolu o dohledu čj. ZKI PR-D-18/1522/2025-3 ze dne 7. 8. 2025 (dále jen „Protokol“). Předmětem dohledu byly GP1 a GP2.

[4] Obviněný svého práva podat proti kontrolnímu zjištění námitky ve smyslu § 13 kontrolního řádu nevyužil.

[5] Inspektorát dospěl k závěru, že pochybení uvedená v Protokolu v případě GP1 i GP2 nasvědčují tomu, že se obviněný dopustil dvou přestupků na úseku zeměměřictví. Oznámení o zahájení řízení bylo obviněnému doručeno dne 1. 9. 2025, čímž bylo jednak zahájeno správní řízení a zároveň tím podle § 32 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona došlo k přerušení promlčecí doby.

[6] Inspektorát projednal oba spáchané přestupky ve společném řízení podle § 88 odst. 1 přestupkového zákona.

[7] Na skutečnosti uvedené v oznámení o zahájení přestupku obviněný reagoval zasláním svého vyjádření k vytýkaným nedostatkům GP1 a GP2, spolu s uvedením svého postavení při ověřování GP1 a GP2 (tj. jako podnikající fyzická osoba) a rovněž předložil svoje přiznání k dani z příjmů fyzických osob, kterým dokladoval svoje majetkové poměry.

[8] Řízení o přestupku je řízením navazujícím na výkon kontroly podle § 81 přestupkového zákona. Při hodnocení nedostatků v GP1 a GP2 vycházel inspektorát z obsahu Protokolu, přičemž v návaznosti na zrušující rozhodnutí jako vady, naplňující skutkovou podstatu přestupku, inspektorát spatřil ty, uvedené v Protokolu pod body 1.1., 1.3. a 2.2. Tato pochybení pak zopakoval a shrnul na str. 5 a 6 nového rozhodnutí inspektorátu spolu s ustanovením právních předpisů, která byla jednáním obviněného porušena a naplnila tak skutkovou podstatu projednávaných přestupků, konkrétně:

[9] U GP1 je pod bodem 1.1 na str. 5 nového rozhodnutí inspektorátu uvedeno, že v rámci tvorby GP1 bylo nově navrženou hranicí navázáno na stávající hranice pozemků. Jejich geometrické a polohové určení je v katastru nemovitostí evidováno s přesností, které odpovídá kód charakteristiky kvality souřadnic (dále jen „kód kvality“) 8 podle bodu č. 15.6 přílohy k vyhlášce č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“). Souřadnice bodů aaa-30 a aaa-31, určené měřením, však byly v GP1 početně upraveny tak, aby body ležely v přímce dané toliko obrazem stávající hranice v mapě (tj. na přímce vyjádřené souřadnicemi obrazu stávajících bodů). Podle inspektorátu tak došlo k degradaci údajů zjištěných měření, které už tak neodpovídají skutečnosti. Tím, že v GP1 byl i takto nově určené poloze bodu přiřazen kód kvality 3 došlo podle inspektorátu k postupu v rozporu s § 7 odst. 3 katastrální vyhlášky. Stejně tak nebyly dodrženy postupy z bodů č. 16.25 písm. d) resp. č. 16.26 písm. c) její přílohy.

[10] V bodu 1.2 na str. 5 rozhodnutí inspektorátu je jako nalezená vada uvedeno zjištění, že jako jeden z navazujících kontrolních bodů (bod č. ccc-192) byl v GP1 použit okap (na okraji střechy). Podle inspektorátu nelze okapový žlab (ani okraj střechy) považovat za označení hranice pozemku jiným způsobem podle § 91 odst. 4 katastrální vyhlášky.

[11] Popis vady z bodu 2.2 na str. 5 rozhodnutí inspektorátu obviněnému vytýká chybné použití mapové značky poř. č. 1.05 z bodu 10.2 přílohy ke katastrální vyhlášce, neboť bod č. ccc-89 není v terénu označen trvalým způsobem, tak, aby mohl být v GP2 označenou výše uvedenou značkou.

[12] Inspektorát obviněného pro účely přestupkového řízení považoval za podnikající fyzickou osobu, a to na základě sdělení samotného obviněného. Obviněný je živnostníkem s předmětem podnikání „Výkon zeměměřických činností“ (IČO xxxx) – pozn. úřadu.

[13] Na str. 6 a 7 nového rozhodnutí inspektorátu je rozvedena úvaha o předmětu zájmu chráněného zákonem, charakteru projednávaného přestupku a jsou zde uvedeny teoretické

základy, z kterých inspektorát vycházel při posuzování naplnění znaků přestupku a stanovení výše pokuty.

[14] Při stanovení výše sankce inspektorát vycházel ze zákonné sazby uvedené v § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví (poslední odstavec na str. 7 nového rozhodnutí inspektorátu).

[15] Jako první kritérium při konstrukci pokuty inspektorát použil závažnost spáchaného přestupku (§ 38 přestupkového zákona), kterou posuzoval z pohledu druhu, množství a vážnosti pochybení a závad ve výsledcích zeměměřických činností ověřených obviněným. Inspektorát konstatoval, že v případě GP1 již vadný výsledek narušil „*státní mapové dílo, neboť již byl do katastru nemovitostí proveden*“. Inspektorát jako zásadní pochybení uvádí „*(...) u obou výše uvedených a obviněným ověřených výsledků zeměměřických činností nezohlednění přesnosti geometrického a polohového určení vyplývající z charakteristik a kritérií pro přesnost určení podrobných bodů a pro přesnost zobrazení hranice v katastrální mapě*“. Rozhodnutí inspektorátu rovněž obsahuje informaci o aplikaci absorpční zásady vyplývající z § 41 odst. 1 přestupkového zákona.

[16] Inspektorát dále s odkazem na § 40 písm. b) přestupkového zákona našel přitěžující okolnost ve skutečnosti, že obviněný spáchal dva přestupky.

[17] Vycházejí i z názoru úřadu, vyjádřeném ve zrušujícím rozhodnutí, inspektorát žádné polehčující okolnosti nenalezl.

[18] Rozhodnutí inspektorátu dále na str. 9 obsahuje úvahu o osobních poměrech obviněného s odkazem na § 37 písm. f) přestupkového zákona, zejména jím předloženého dokladu o dosažených příjmech za rok 2024. S ohledem na závěr, že příjem obviněného přibližně odpovídá průměrné měsíční mzdě ve 2. čtvrtletí roku 2025 v ČR, vycházel inspektorát z druhého jmenovaného údaje. Celkovým zhodnocením výše popsaných kritérií pak inspektorát vyměřil pokutu ve výši 20 000 Kč. S ohledem na velmi nízkou výši sankce inspektorát konstatoval, že není zapotřebí podrobnějšího zkoumání likvidačního potenciálu uložené sankce.

[19] Při stanovení náhrady nákladů správního řízení podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona se inspektorát řídil § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. a určil výši náhrady paušální částkou 2 500 Kč.

[20] Nové rozhodnutí inspektorátu bylo obviněnému doručeno dne 5. 12. 2025. Dne 16. 12. 2025 bylo inspektorátu doručeno odvolání obviněného, datované dnem 16. 12. 2025 (dále jen „odvolání“), kde na 2 stranách obviněný rozporuje výrok II. nového rozhodnutí inspektorátu a jeho odůvodnění. Argumentace obviněného se tak soustředí toliko na vadu, uvedenou v odst. [11] a chybné sdělení inspektorátu, že vada odpovídá bodu 2.2 Protokolu, když na část zde uvedených pochybení vyjádřil úřad ve zrušujícím rozhodnutí názor opačný.

[21] Obviněný rovněž rozporuje sdělení inspektorátu, které konstatuje zásadní pochybení u GP1 i GP2. Obviněný tvrdí, že podle obsahu nového rozhodnutí inspektorátu se již takové sdělení GP2 týkat nemůže.

[22] Inspektorát nenalezl podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a o odvolání sám nerozhodl v rámci autoremedury. Podle § 88 správního řádu inspektorát předal příslušný spis se svým stanoviskem úřadu jako odvolacímu správnímu orgánu podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb.

II. Průběh odvolacího řízení před správním orgánem druhého stupně

[23] Správní spis s podaným odvoláním byl úřadu doručen dne 14. 1. 2026. V první řadě úřad vyhodnotil naplnění podmínek pro provedení odvolacího řízení. U přestupků definovaných v ustanovení § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví je promlčecí doba speciální úpravou v § 17b odst. 5 zákona o zeměměřictví stanovena na 5 let a v případě jejího přerušení zaniká odpovědnost za přestupek nejpozději 8 let od jeho spáchání. Ke spáchání staršího z projednávaných přestupků došlo dne 15. 12. 2023, promlčecí doba ani jednoho přestupku tedy neuplynula a nedošlo k zániku odpovědnosti za tento přestupek. Podle § 96 odst. 1

písm. a) přestupkového zákona se proti rozhodnutí, kterým byla vyslovena vina, může v plném rozsahu odvolat obviněný. V souladu s § 81 odst. 1 správního řádu může účastník podat odvolání proti rozhodnutí o přestupku, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu). Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal. V daném případě bylo nové rozhodnutí inspektorátu obviněnému oznámeno dne 5. 12. 2025, odvolání bylo inspektorátu doručeno dne 16. 12. 2025. Odvolání obviněného je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou u příslušného správního orgánu a bylo podáno včas.

[24] Úřad vycházel jen z podkladů, se kterými se obviněný seznámil nebo měl možnost seznámit v průběhu řízení před inspektorátem. Z toho důvodu úřad obviněného nevyzýval k seznámení se s podklady rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu (viz např. závěr odst. 21 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2019, čj. 7 As 398/2018-29).

[25] Odvolání je důvodné.

[26] Skutkovou podstatu projednávaného přestupku definuje zákon o zeměměřičství v § 17b odst. 2 písm. a), podle kterého se autorizovaný zeměměřický inženýr (dále jen „ověřovatel“) dopustí přestupku tím, že nedodržuje podmínky nebo povinnosti stanovené tímto zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo základní státní mapové dílo. V souladu s § 17b odst. 3 zákona o zeměměřičství může být za tento přestupek uložena pokuta do výše 250 000 Kč. Povinnosti ověřovatele, které v projednávaném přestupku neměl obviněný dodržet, vymezuje zákon o zeměměřičství v § 16 odst. 1 písm. a). Podle tohoto ustanovení je ověřovatel při ověřování výsledků zeměměřických činností povinen jednat odborně, nestranně a vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přitom vždy prověřit soulad postupů jejich vyhotovitele, náležitostí a přesnosti ověřovaných výsledků zeměměřických činností s právními předpisy. Postupy, které je nutno dodržet, jakož i náležitosti ověřených výsledků zeměměřických činností, jejichž úplnost a správnost měl obviněný v projednávané věci zajistit, jsou uvedeny zejména v části osmé katastrální vyhlášky.

[27] Obviněný se ve svém odvolání vymezuje vůči výroku II. nového rozhodnutí inspektorátu, jak je popsáno v odst. [20] a [21]. V souladu s povinností stanovenou v § 98 odst. 1 přestupkového zákona však úřad přezkoumal nové rozhodnutí inspektorátu v plném rozsahu.

[28] Ze souvisejícího spisového materiálu je zřejmé, že inspektorát naplnil práva obviněného, oznámení o zahájení řízení mu řádně doručil a v souladu se zákonnými požadavky jej náležitě poučil a umožnil mu uplatňovat veškerá práva účastníka správního řízení, jakož i práva obviněného v řízení o přestupku.

[29] Před hodnocením jednotlivých částí nového rozhodnutí inspektorátu úřad konstatuje, že až na jeden sporný bod, který úřad rozvede dále, inspektorát v plném rozsahu napravit vytykané nedostatky prvního rozhodnutí inspektorátu a řídil se závaznými právními názory úřadu, uvedenými v odst. [2].

[30] Nové rozhodnutí inspektorátu nyní ve výroci o vině obsahuje nejen popis skutkové podstaty přestupku, ale i jednoznačné určení zákonné povinnosti, jejímž porušením k naplnění skutkové podstaty projednávaného přestupku došlo. Úřad se s předloženým zněním ztotožňuje.

[31] Úřad se rovněž plně ztotožňuje s posouzením deliktů způsobilostí obviněného ke spáchání projednávaného přestupku, jak je provedeno ve čtvrtém odstavci na str. 3 nového rozhodnutí inspektorátu a má za to, že obviněný byl v obou případech deliktálně způsobilý ke spáchání přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřičství.

[32] Úřad se shoduje se zjištěním inspektorátu, které ani obviněný nerozpоруje, a to že obviněný dne 15. 12. 2023 ověřil GP1 pod pořadovým číslem ověření aaa/2023 a dne 11. 4. 2024 ověřil GP2 pod pořadovým číslem ověření bbb/2024.

[33] Nové rozhodnutí inspektorátu na str. 6 uprostřed obsahuje úvahu u odpovědnosti za spáchané přestupky. Úřad se shoduje s inspektorátem na dovození odpovědnosti z povinností

ověřovatele podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví ve spojení s objektivní odpovědností podnikající fyzické osoby za spáchaný přestupek (§ 23 přestupkového zákona). Úřad dodává, že z průběhu řízení nevyplynou žádné liberační důvody pro zproštění odpovědnosti obviněného za spáchaný přestupek.

[34] U věcného hodnocení vlastních vad v GP1 a GP2 se úřad ztotožňuje se závěry inspektorátu. Nadto ani obviněný vlastní existenci vytýkaných vad nerozporuje a úřad tak jen odkazuje na části nového rozhodnutí inspektorátu, uvedené v odst. [9] až [11].

[35] U vady, uvedené v odst. [9], dříve obviněný tvrdil, že se neúspěšně pokoušel o její nápravu, nicméně příslušný katastrální úřad údajně nenašel nástroj, jak zhojit vadu v již zapsaném geometrickém plánu. Nad rámec projednávaných přestupků tedy úřad uvádí, že možná náprava výsledného stavu může spočívat v následujícím postupu: V návaznosti na výsledek dohledu, resp. přestupkového řízení, který potvrzuje nalezenou vadu v geometrickém plánu, příslušné katastrální pracoviště změní evidovaný kód kvality u bodu aaa-30 z 3 na 8, a to postupem podle § 45 odst. 1 katastrální vyhlášky. Bod tak bude možno následně zpřesnit a sladit jeho evidovanou skutečnou polohu a příslušný kód kvality se skutečností.

[36] K nesouhlasu obviněného s tvrzením inspektorátu, že výroku II. nového rozhodnutí inspektorátu odpovídají pochybení z bodu 2.2. Protokolu úřad uvádí, že stejně jak se k dané části odvolání vyjádřil inspektorát, i úřad v tomto sdělení vidí pouze ne zcela šťastnou formulaci tohoto sdělení. Z ostatních částí odůvodnění nového rozhodnutí inspektorátu jasně vyplývá, že vada GP2 (viz odst. [11]), vytýkaná v závěru str. 5 a na str. 6 nahoře v novém rozhodnutí inspektorátu je obsažena v bodu 2.2 Protokolu, nikoliv že všechna pochybení podřazená pod bod 2.2 Protokolu jsou obviněnému vytýkána jako vady naplňující ve svém důsledku skutkovou podstatu projednávaného přestupku (jak tomu bylo v prvním rozhodnutí inspektorátu). Z odůvodnění nového rozhodnutí tedy vyplývá (a úřad se s takovým výkladem ztotožňuje) jen tolik, že v GP2 byla nesprávně použita mapová značka poř. č. 1.05 z bodu 10.2 přílohy ke katastrální vyhlášce, ačkoliv bod č. ccc-89 není v terénu označen takovým způsobem, který by použití uvedené mapové značky odpovídal (tedy v souladu s § 91 odst. 1 katastrální vyhlášky).

[37] Obviněný ovšem dále uvádí, že pochybení, spočívající v nesprávném použití mapové značky nepovažuje za natolik závažné, aby samo o sobě vedlo k naplnění skutkové podstaty přestupku. V odvolání sice uznává, že mapovou značku nepoužil správně, ale uvádí, že se jedná o stávající bod polohopisu katastrální mapy (tedy nemohl způsobit její následné přenesení do platné katastrální mapy) a značku použil chybně jen v náčrtu záznamu podrobného měření změn, nikoliv v geometrickém plánu.

[38] V návaznosti na zrušující rozhodnutí z původně vytýkaných tří vad GP2 zbyla jedna, s jejímž klasifikováním jako vady se úřad ztotožňuje. Touto vadou je však pouze chybně použitá mapová značka u stávajícího bodu polohopisu katastrální mapy, a to ještě pouze v náčrtu záznamu podrobného měření změn, s kterým zpravidla pracuje jen odborná veřejnost. V geometrickém plánu, který slouží veřejnosti jako „výsledek práce zeměměřiče“ a podklad pro vyhotovení listin pro zápis do katastru nemovitostí se již tato značka nevyskytuje. Úřad se tedy shoduje s inspektorátem v tom, že v daném případě je použití mapové značky pro hraniční znak postupem v rozporu s katastrální vyhláškou. Zároveň se ale jedná o pochybení naprosto marginální. V případě, že naplnění skutkové podstaty druhého z projednávaných přestupků je postaveno pouze na této vadě, je namístě velmi pečlivě prověřit naplnění materiálního znaku (tedy společenské škodlivosti) takového přestupku. Úřad dlouhodobě při hodnocení naplnění materiálního znaku přestupku vychází z názoru Nejvyššího správního soudu, který např. ve svém rozsudku ze dne 27. 9. 2016, čj. 6 As 187/2016-23 u ohrožovacích typů přestupků spojil naplnění materiálního znaku s naplněním znaků formálních. Ani tak ovšem nelze na úvahu o naplnění materiálního znaku zcela rezignovat (srov. rozsudek stejného soudu ze dne 27. 9. 2016, čj. 6 As 187/2016-23), zejména ve specifických hraničních případech, o který jde i v přestupku uvedeném ve výroku II. nového rozhodnutí inspektorátu. V daném případě se totiž jedná o tak drobné porušení právního předpisu, že se zde jeho společenská škodlivost vytrácí. Úřad v tomto konkrétním případě naplnění materiálního znaku druhého z projednávaných přestupků nenalezl, a tedy uzavírá, že ke spáchání druhého z projednávaných přestupků

nedošlo, neboť nebyla naplněna základní podmínka pro existenci přestupku, tj. že se jedná o společensky škodlivý protiprávní čin (srov. § 5 přestupkového zákona).

[39] Z nalezených vad a nedostatků, které byly prokázány bez důvodných pochybností, lze učinit závěr, že obviněným ověřené výsledky zeměměřických činností GP1 a GP2 nemají všechny náležitosti požadované právními předpisy a při jejich vytváření nebyly dodrženy odborné postupy, které v dané situaci katastrální zákon a katastrální vyhláška předjímají. Pochybení nalezené u GP2 tvořící základ pro naplnění skutkové podstaty projednávaného přestupku (výrok II. nového rozhodnutí inspektorátu) je však tak malé, že v nich úřad nespáčil naplnění materiálního znaku přestupku a ztotožnil se tak s obsahem odvolání obviněného. Úřad tedy za přestupek považuje pouze ten, uvedený ve výroku I. nového rozhodnutí inspektorátu. Obviněný se v tomto případě nedržel zásad uvedených v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.

[40] Za přestupek byla obviněnému uložena pokuta ve výši 20 000 Kč, což je ve výši 8 % zákonné sazby pro projednávaný přestupek, která je stanovena § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví jako 250 000 Kč.

[41] Inspektorát individualizoval daný případ a uloženu sankci zohledněním povahy a závažnosti přestupků podle § 38 přestupkového zákona, přičemž bral v potaz druh, množství a vážnost pochybení a závad nalezených v GP1 a GP2. S takovým hodnocením se úřad ztotožňuje s vědomím toho, že z následného užití absorpční zásady je zřejmé, že za ten závažnější přestupek, který byl zásadní pro určení výše sankce, inspektorát považoval ten, uvedený ve výroku I. nového rozhodnutí inspektorátu. Po odpadnutí druhého skutku je stále dostatečně individualizován první skutek a přezkoumatelným způsobem předloženy úvahy vedoucí k určení výše sankce.

[42] V daném případě inspektorát zmínil použití absorpční zásady podle § 41 přestupkového zákona, přičemž z rozhodnutí inspektorátu je jako závažnější přestupek označen ten, který se týká GP1. S uvedeným postupem se úřad ztotožňuje, byť s výhradou, rozvedenou v odst. [41].

[43] Nové rozhodnutí inspektorátu neobsahuje konstatování o okolnostech, které by šlo považovat za polehčující. Ani úřad takové nenalezl.

[44] Inspektorát při konstrukci výše pokuty zohlednil přitěžující okolnost spočívající ve spáchání více přestupků. Tato okolnost je přímo vyjádřena v demonstrativním výčtu přitěžujících okolností, konkrétně v § 40 písm. b) přestupkového zákona a úřad se obecně s jejím zohledněním u spáchání více přestupků projednaných ve společném řízení ztotožňuje. V daném konkrétním případě je však nutno vzít v úvahu závěr úřadu o nespáchání druhého z přestupků, vyjádřený v odst. [38]. Za situace, ve které úřad vyhodnotil, že se jeden ze dvou projednávaných přestupků nestal a výsledkem řízení je rozhodnutí o spáchání jednoho přestupku, nemá už v úvaze o výši pokuty výše zmíněná přitěžující okolnost místo. Pokud by nebylo zcela patrné, jakou konkrétní měrou inspektorát ve výsledné výši pokuty zohlednil tuto přitěžující okolnost, bylo by namístě v zájmu zachování práv obviněného rozhodnutí zrušit a vrátit inspektorátu k novému projednání. V daném konkrétním případě však inspektorát vlivem zmíněné přitěžující okolnosti (právě a pouze té) zvýšil „základní“ uvažovanou výši pokuty o 4 000 Kč (str. 9 nového rozhodnutí inspektorátu dole). Úřad proto přistoupil ke změně rozhodnutí namísto jeho zrušení, neboť skutkový stav je spolehlivě zjištěn a změna se omezuje výlučně na odstranění dopadu jediné přitěžující okolnosti, jejíž vliv na výši sankce byl správním orgánem prvního stupně výslovně vyjádřen. V takové situaci úřad upřednostňuje zásadu procesní ekonomie a nové rozhodnutí inspektorátu mění tak, že o stejnou částku, o jakou byla pokuta zvýšena vlivem přitěžující okolnosti, ji snižuje na výsledných 16 000 Kč.

[45] Úřad se ztotožňuje s posouzením možného likvidačního potenciálu uložené sankce tak, jak jej předložil inspektorát v novém rozhodnutí inspektorátu. Pokud úřad nepovažuje původní výši sankce za likvidační, zcela jistě takovou pak není ani pokuta ve snížené výši.

[46] Přezkoumáním výroku napadeného rozhodnutí, kterým byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 2 500 Kč, úřad dospěl k závěru, že tento výrok je dostatečně opřen o § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

III. Závěr

[47] Úřad na základě úvahy rozvedené v odst. [38] nesdílí s inspektorátem názor na naplnění materiálního znaku druhého z projednávaných přestupků. Úřad dospěl k závěru, že v uvedeném případě k naplnění materiálního znaku přestupku nedošlo a přestupek se tak nestal. Nové rozhodnutí inspektorátu se tedy mění tak, že se jeho výrok II. ruší.

[48] V souvislosti s negativním posouzením jednoho ze dvou projednávaných přestupků rovněž odpadá důvod pro zohlednění přitěžující okolnosti spočívající ve spáchání více přestupků ve výsledné výši sankce. Úřad tak nové rozhodnutí inspektorátu mění v jeho výroku III. tak, že výslednou pokutu snižuje z původních 20 000 Kč na výsledných 16 000 Kč, a to v návaznosti na úvahu uvedenou v odst. [44].

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat, resp. nelze podat rozklad podle § 152 správního řádu.

JUDr. Iveta Bláhová

vedoucí samostatného oddělení kontroly a dohledu

Oznamuje se doručením stejnopisu: XY, IDDS: xxxxxxxx

Na vědomí: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze